

CỘI NGUỒN

Lê Cát Bằng

1. Sông có nguồn và chim có tổ. Cây có cội con
2. Sông có cạn và chim xa tổ. Cây xa cội con
3. Con lớn rồi! Con hãy nhớ rằng: Con nên người bao
người có tông. Dù ai nên phận nên danh, chớ nên quên
người xa tông. Dù cho xuôi ngược bốn ba, tháng năm biển
nổi long đong. Nửa khuya thức dậy đong đưa. Thấy con yên
cội quên nguồn Tổ Tông. Sông có nguồn và chim có
biệt cũng là số không? Ai khôn rồi khôn khôn một
ồn Mẹ vừa đỡ thân. Con lớn rồi con hãy nhớ
tổ, cây có cội con người có tông. Làm con nên
lân. Ai nên người không vì tổ tông. Đường đi muôn
rằng: Con nên người bao nỗi gian nan. Hiềm nguy không
phận nên danh, nhớ công sinh thành mới là hiền nhân.
dặm xa xăm. Có Tông có Tổ mới nhằm đạo thiêng.
quản thân Cha. Thấy con an lành mới thỏa lòng vui.
ĐK 1+2. Công Cha như núi Thái Sơn. Nghĩa Mẹ như
3. Con ơi giữ lấy sắt son. Trên đời một
nước trong nguồn chảy ra. Một lòng thờ Mẹ kính
tiếng Nhân hiền chẳng ngoa. Một nhà trên thuận dưới
Cha. Cho tròn chữ hiếu mới là đạo con.
hòa. Dư đầy ơn phúc mới là trọn vui